

غلاتيانو ته د پولوس رسول ليک

د کتاب پېژندنه

غلاتيه په اوسني ترکيې کې يوه برخه وه. پولوس رسول دا ليک د دې سيمې مسيحيانو ته چې په هغه وخت کې د روم د امپراتورۍ د ولايتونو څخه ؤ، شاوخوا ۴۸ يا ۴۹ ميلادي کلونو کې ليکلي دي. د غلاتيې مسيحيانو فکر کاوه چې انسان د مذهبي قوانينو او مراسمو په سرته رسولو سره د گناه د سزا څخه خلاصون مومي او په سمه لار به روان شي. پولوس رسول د هغوی پام خپلې دې غلطۍ ته رااړوي او هغوی ته دا ورنبايي چې د گناه څخه خلاصون په انساني کونښن سره ترلاسه کېدلی نه شي، بلکې خلاصون يو نعمت دی چې د خدای له خوا په وړيا توگه د مسيح په صليب باندې انسان ته ورکړل شوی دی.

کله چې د عیسی په هکله زېری واورول شو او د غیریهودیانو له خوا ورته هرکلی وویل شو، نو هغوی ته یو سوال پیدا شو چې ایا یو رښتینی مسیحي باید د موسی د قوانینو څخه اطاعت وکړي او که نه؟ پولوس دلیل وړاندې کړ چې داسې کار ته اړتیا نشته بلکې دا یو حقیقت دی چې د یو مسیحي د ژوند شروع په عیسی باندې ایمان راوړل دي او دا یوازې لاره ده چې مونږ ټول د خدای په نظر کې نېک وگڼل شو. خو د غلاتيې کلیساگانو ته ځینې خلک راغلي وو چې د پولوس سره یې مخالفت کاوه او ویل به یې چې د خدای په نظر کې د نېک کېدلو دپاره باید د موسی قانون هم په پام کې ونیول شي.

د دې ليک د ليکلو اصلي مقصد د ایماندارانو هڅول دي چې سم ایمان ته راوگرځي او د هغو خلکو

اصلاح کول دي چې د دې غلط تعليم له امله بې لارې شوي وو. د پولوس د دې ليک په ترڅ کې د خپل خدمت څخه او دا چې هغه د عیسی مسیح رښتینی رسول دی، دفاع کوي. هغه په دې ټکي باندې ټینګار کوي چې د هغه رسالت د خدای له خوا دی نه د انسان له خوا. پولوس دا هم وايي چې د هغه وظيفه په ځانګړې توګه غیریهوديانو ته خدمت کول دي. وروسته بیا د دې عقیدې څخه دفاع کوي چې انسان یوازې د ایمان په وسیله د خدای په نظر کې نېک ګڼل کېږي. هغه په وروستیو فصلونو کې څرګندوي چې د یو ایماندار چلند د هغې مینې نتیجه ده چې په مسیح باندې د ایمان په وسیله پیدا کېږي.

د موضوعګانو لست

سلامونه: ۱:۱-۱۰

د یو رسول په توګه د پولوس واک او اختیار: ۱:۱۱ - ۲:۲۱

د خدای د فضل زېږی: ۳:۱ - ۴:۳۱

د یو مسیحي ازادې او مسوولیت: ۵:۱ - ۶:۱۰

وروستنی خبرې: ۶:۱۱-۱۸

سلامونه

۱ (۱) دا ليک د پولوس رسول له خوا چې هغه نه د انسان له خوا ټاکل شوی او نه د انسان له خوا رالېږل شوی بلکې د عیسی مسیح او پلار خدای له خوا چې عیسی یې له مړو نه راژوندی کړ، رسول ټاکل شوی دی. (۲) ټول ایمانداران چې دلته زما سره دي د غلاتیې ټولو کلیساګانو ته سلامونه وايي. (۳) زمونږ د پلار خدای او څښتن عیسی مسیح فضل او سلامتي دې وي په تاسو باندې. (۴) هغه عیسی چې خپل ژوند یې زمونږ د ګناهونو په خاطر قربان کړ، ترڅو د خدای یعنی زمونږ د اسماني پلار د ارادې سره سم مونږ د دې اوسنۍ بدکارې زمانې څخه خلاص کړي. (۵) د

خدای جلال دې تل تر تله وي. امین.

یوازې یو زېری دی بل نشته

٦ زه په دې ډېر حیران یم چې تاسو دومره زر د هغه چا نه مخ اړوئ چې د مسیح په فضل یې رابللي یئ او بل زېری منئ. ٧ حال دا چې بل زېری نشته. خو ځینې خلک شته چې غواړي ستاسو فکرونه گډوډ او د مسیح زېری بدل کړي. ٨ خو که مونږ یا حتی د اسمان یوه فرېښته یې له هغه زېري څخه چې مونږ تاسو ته ووراوه، کوم بل زېری واوروي، نو لعنت دې ورباندې وي. ٩ لکه څنگه چې مخکې مې درته وویل، اوس یې یوځل بیا درته وایم: هرڅوک چې بې له هغه زېري نه چې تاسو قبول کړی دی، د کوم بل زېري وعظ درته وکړي، نو لعنت دې وي ورباندې.

١٠ ایا زه اوس کوښښ کوم چې انسان راضي وساتم یا خدای؟ که چېرې زما مقصد د خلکو خوشحالول وي، نو د مسیح خدمتگار به نه یم.

د پولوس زېری د مسیح له خوا دی

١١ زما خویندو او ورونو! زه غواړم تاسو په دې پوه شئ چې هغه زېری چې ما تاسو ته ووراوه، هغه د انسان له خوا جوړ شوی زېری نه دی. ١٢ هغه ما د چا له خوا ترلاسه کړی نه دی او نه چا راته زده کړی دی، بلکې خپله عیسی مسیح راته ښکاره کړی دی. ١٣ تاسو به زما د تېر ژوند په هکله چې کله ما د یهودي دین څخه پیروي کوله، اورېدلې وي چې څنگه په بې رحمۍ سره به مې د خدای کلیسا ځوروله او کوښښ به مې کاوه چې هغه له منځه یوسم. ١٤ زه په یهودیت کې د خپل قوم د خپلو ډېرو همزولو نه مخکې وم او د خپلو نیکونو په روایتونو باندې ټینګ ولاړ وم. ١٥ خو د خدای رضا په دې کې وه چې زه یې د زېرېدلو نه مخکې د مور په گډه کې غوره کړم او د خپل

فضل په وسیله یې راوبللم، (۱۶) چې خپل زوی ماته رابنکاره کړي، ترڅو غیریهودیانو ته د هغه په هکله زېری ورسوم. په دې کار کې ما د هېڅ انسان سره مشوره نه ده کړې (۱۷) او نه اورشلیم ته لاړم، ترڅو د هغو خلکو سره ووينم چې زما نه مخکې رسولان وو، بلکې عربستان ته لاړم او وروسته بېرته دمشق ته راستون شوم.

(۱۸) درې کاله وروسته اورشلیم ته لاړم، ترڅو د پطروس سره وپېژنم او پنځلس ورځې د هغه سره پاتې شوم. (۱۹) خو ما پرته د عیسی مسیح د ورور یعقوب نه نور رسولان ونه لیدل. (۲۰) زه چې تاسو ته څه لیکم هغه رښتیا دي. خدای پوهیږي چې زه دروغ نه وایم. (۲۱) وروسته بیا د سوریې او قیلیقې سیمو ته لاړم. (۲۲) په یهودیې کې د مسیح د کلیساگانو غړو زه نه پېژندلم. (۲۳) هغوی یوازې اورېدلي وو چې خلکو به ویل: «هغه چا چې مونږ به یې ځورولو، اوس د هماغه ایمان په هکله وعظ کوي چې یو وخت یې د هغه د له منځه وړلو کونښن کاوه.» (۲۴) او هغوی زما په خاطر د خدای ثنا وویله.

رسولانو پولوس د رسول په توګه قبول کړ

۲ (۱) څوارلس کاله وروسته یوځل بیا د برناباس سره اورشلیم ته لاړم او تیتوس مې هم د ځان سره بوت. (۲) زه د خدای د الهام له مخې هلته لاړم. هلته ما د کلیسا د هغو کسانو سره چې مشران ګڼل کېدل یوازې ولیدل او د هغوی سره مې د هغه زېری پیغام شریک کړ چې غیریهودیانو ته به مې ورکاوه. ما غوښتل په دې ډاډه شم چې کوم کار چې مې مخکې کړی ؤ او یا یې اوس کوم، هغه ګټه نه لري. (۳) خو سره له دې چې زما ملګری تیتوس یوناني هم ؤ، خو هغه یې مجبوره نه کړ چې سنت شي. (۴) که څه هم ځینې خلکو چې خپل ځانونه یې ایمانداران ښودل، په پټه زمونږ په ډله کې رانوتلي وو چې جاسوسي وکړي، غوښتل چې دا کار وکړي او هغه ازادي چې مونږ په

عیسی مسیح کې لرو، هغه له منځه یوسي. هغوی غوښتل چې مونږ غلامان کړي او دې ته مو مجبور کړي چې د هغوی د یهودیت د قوانینو پیروي وکړو. (۵) خو مونږ یوه شپبه هم هغوی ته موقعه ورنه کړه چې د هغوی تعلیم ته غاړه کېږدو، ځکه چې مونږ غوښتل د زېري رنښتینولي د تل دپاره په تاسو کې خوندي پاتې شي. (۶) او کوم خلک چې مشران گڼل کېدل، زما په پیغام کې هېڅ شی زیات نه کړل. خو زما دپاره فرق نه کوي که هغوی هر څنګه وو، ځکه چې خدای د هېچا د ظاهري شکل په هکله قضاوت نه کوي. (۷) د دې په ځای، هغوی ولیدل چې خدای ماته دا وظیفه سپارلې ده چې ناستن شویو غیریهودیانو ته زېري ورسوم، لکه څنګه چې پطروس ته د سنت شویو یهودیانو ته د زېري رسولو وظیفه سپارل شوې وه. (۸) ځکه هماغه خدای چې پطروس ته یې قدرت ورکړ چې د یهودیانو رسول اوسي، ماته یې هم قدرت راکړ چې د غیریهودیانو رسول واوسم. (۹) کله چې یعقوب، پطروس او یوحنا چې د کلیسا مشران گڼل کېدل، د خدای هغه فضل ولیده چې ماته راکړل شوی ؤ، نو هغوی برناباس او ماته د ملګرتیا لاس راکړ. په دې سره جوړ راغلو چې مونږ به په غیریهودیانو کې او هغوی به د یهودیانو په منځ کې کار کوي. (۱۰) د هغوی یوازېنی غوښتنه دا وه چې باید د غریبانو په فکر کې واوسو، دا هغه څه وو چې ما په شوق سره غوښتل و یې کړم.

پولوس د پطروس سره مخالفت کوي

(۱۱) خو کله چې پطروس انطاکیې ته راغی نو ما مخامخ د هغه مخالفت وکړ، ځکه کوم کار چې هغه کړی ؤ، غلط ؤ. (۱۲) ځکه مخکې له دې چې ځینې کسان چې د یعقوب له خوا رالېږل شوي وو هلته راورسېږي، پطروس د غیریهودیانو ایماندارانو سره په یو دسترخوان باندې کښېناست، خو د هغوی په رسېدلو سره هغه نور د غیریهودیانو سره خوړل څښل پرېښودل. پطروس خپل ځان له هغوی څخه بېل کړ، ځکه هغه د هغو خلکو څخه وېرېده چې د غیریهودیانو سنتول یې غوښتل. (۱۳) نور یهودي ایمانداران هم په دې ریاکارۍ کې د پطروس سره یوځای شول، تر دې پورې چې

برناباس هم د هغوی د ریاکاری له امله بې لارې شو. (۱۴) کله چې ما ولیدل د هغوی چلند او چلند د زېري د حقیقت سره سم نه دی، نو د ټولو په مخکې مې پطروس ته وویل: «سره له دې چې ته یهودي یې خو د غیریهودیانو په شان ژوند تېروي، نه د یهودیانو په شان، نو بیا څنگه کولای شي چې غیریهودیان دې ته مجبور کړي چې د یهودیانو په شان ژوند وکړي؟»

یهودیان او غیریهودیان د ایمان په وسیله خلاصون مومي

(۱۵) مونږ د اصل نه یهودیان یو، خو د گناهکارو غیریهودیانو په شان نه یو. (۱۶) خو مونږ پوهېږو چې هېڅوک د شریعت په حکمونو باندې په عمل کولو سره نه، بلکې په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره نېک گڼل کېږي. مونږ په خپله هم په عیسی مسیح باندې ایمان راوړ، ترڅو په مسیح باندې په ایمان راوړلو سره نېک وگڼل شو، نه د شریعت په سرته رسولو سره. ځکه چې هېڅوک نه شي کولای د شریعت په حکمونو باندې په عمل کولو سره نېک وگڼل شي. (۱۷) که چېرې مونږ هڅه کوو چې په مسیح باندې د ایمان راوړلو په وسیله نېک وگڼل شو، خو په دې گناهکاران گڼل کېږو چې شریعت مو پرینښی دی، نو ایا د دې معنی دا شوه چې مسیح زمونږ د گناه سبب شو؟ هېڅکله نه. (۱۸) که چېرې زه هغه شریعت بیا جوړوم چې په خپله مې خراب کړی دی، نو زه به خپل ځان د شریعت ماتوونکی وښایم. (۱۹) ځکه کله چې ما په شریعت باندې د عمل کولو کونښنې کاوه، زه یې محکوم کړم، نو د شریعت له مخې مړ شوم. نو ما د هغه د ټولو شرایطو پوره کول پرېښودل، ترڅو د خدای د ارادې سره سم ژوند وکړم. (۲۰) زه د مسیح سره په صلیب شوم، نو زه نور ژوندی نه یم، بلکې مسیح په ما کې اوسېږي. اوس چې زه کوم ژوند تېروم، هغه د خدای په زوی باندې د ایمان لرلو په وسیله دی چې زما سره یې مینه وکړه او خپل ژوند یې زما دپاره له لاسه ورکړ. (۲۱) زه د خدای فضل بې گټې نه گڼم، ځکه که چېرې عدالت په شریعت باندې د عمل کولو له لارې حاصلېدلای شوی، نو بیا اړتیا نه وه چې مسیح دې مړ شي.

ایمان راوړل یا په شریعت باندې عمل کول؟

۳ (۱) ای ناپوهه غلاتیانو ایماندارانو! تاسو ته په ښکاره وویل شول چې عیسی مسیح څنگه په صلیب خورند کړای شو. نو بیا په تاسو باندې چا جادو کړې ده چې دا نه منئ؟ (۲) زه یوازې غواړم په دې پوه شم چې: ایا تاسو په شریعت باندې په عمل کولو سره روح القدس ترلاسه کړ یا مو د زېري په اورېدلو او په هغه باندې د ایمان راوړلو له لارې؟ (۳) بیا څنگه کېدای شي چې دومره ناپوهه اوسئ؟ تاسو چې خپل نوی ژوند د روح القدس په وسیله پیل کړ، اوس غواړئ چې په خپل انساني کونښن یې کامل کړئ؟ (۴) ایا ستاسو د ژوند ټولې تجربې بې گټې وې؟ په یقین سره چې بې گټې نه وې. (۵) ایا خدای چې تاسو ته روح القدس درکوي او معجزې درښايي، دا په شریعت باندې د عمل کولو په خاطر دی که د مسیح د زېري اورېدلو او په هغه باندې د ایمان راوړلو له امله؟

(۶) د ابراهیم په هکله فکر وکړئ: «ابراهیم په خدای ایمان راوړ او خدای هغه د خپل ایمان له امله عادل وگاڼه». (۷) نو بیا پوه شئ چې د ابراهیم رښتیني اولادونه هغه خلک دي چې په خدای ایمان لري. (۸) لکه څنگه چې د خدای په کلام کې پېشگويي شوې ده چې خدای به غیریهودیان د ایمان په وسیله ښک وگڼي. هغه ډېر پخوا ابراهیم ته دا زېری ورکړی ؤ او ویلي یې وو: «ستا په وسیله به ټولو قومونو ته برکت ورکړل شي». (۹) نو هغه خلک چې ایمان لري، په هغو برکتونو کې به شریک شي چې ابراهیم ته د ایمان له امله ورکړل شوي وو.

(۱۰) خو هرڅوک چې په شریعت باندې په عمل کولو تکیه کوي هغه لعنتي دی. ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «لعنت به وي په هر هغه چا باندې چې په هغو ټولو شیانو چې په شریعت کې لیکل شوي دي، عمل نه کوي». (۱۱) دا ښکاره خبره ده چې هېڅوک د شریعت په وسیله د خدای په نظر کې عادل کېدلی نه شي. ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

«نېکان به د ایمان په وسیله ژوند کوي.» (۱۲) خو د ایمان لاره د شریعت د لارې څخه فرق لري. لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

څوک چې په شریعت باندې عمل کوي، هغوی به د شریعت له مخې ژوند کوي.

(۱۳) خو مسیح مونږ د هغه لعنت نه ازاد کړو چې د شریعت څخه راپیدا کېږي. کله چې هغه په صلیب ځوړند شو، نو زموږ د گناهونو لعنت یې په خپل ځان واخیست. ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «هرڅوک چې په ونه کې ځوړند کړای شي هغه لعنتي دی.» (۱۴) مسیح دا کار د دې دپاره وکړ چې هغه برکت چې خدای د ابراهیم سره وعده کړې وه د عیسی مسیح په وسیله غیریهودیانو ته هم ورسېږي، ترڅو مونږ د خدای وعده شوی روح القدس د ایمان په وسیله لاسته راوړو.

شریعت او د خدای وعده

(۱۵) ای زما خویندو او ورونو! زه تاسو ته د ورځني ژوند یو مثال راوړم: هېڅوک نه شي کولای هغه تړون چې د دوه کسانو ترمنځ شوی وي، باطل کړي او یا کوم شی په کې ورزیات کړي. (۱۶) خو خدای چې کومه وعده د ابراهیم سره کړې وه، نو د خدای کلام دا نه وایي: «د هغه د اولادونو سره،» یعنې مقصد یې دا نه و چې د هغه اولادونه، بلکې د هغه مقصد دا و چې د هغه یوازې اولاد، یعنې د مسیح سره. (۱۷) زما مقصد دا دی: هغه شریعت چې څلور سوه او دېرش کاله وروسته راغی، نه شي کولای هغه لوظ باطل کړي چې خدای د ابراهیم سره کړی و او نه د هغه وعده ماتولی شي. (۱۸) ځکه که چېرې میراث د شریعت سره تړلی وي، نو هغه نور د وعدې سره تړاو نه لري. خو خدای هغه ابراهیم ته د وعدې له مخې ورکړی دی.

١٩ نو بيا د شريعت مقصد څه ؤ؟ د وعدې ترڅنگ شريعت هم ورکړل شو، ترڅو خلکو ته د هغوی گناهونه وروښايي. شريعت د دې دپاره جوړ شوی ؤ چې يوازې د ابراهيم د نسل تر راتللو پورې چې وعده يې ورسره شوې وه، اعتبار ولري. خدای خپل شريعت د فرښتو په وسيله موسی ته چې د خدای او انسانانو ترمنځ منځگړی ؤ، ورکړ. ٢٠ خو منځگړي ته هغه وخت اړتيا وي چې په تړون کې دوه خواوې شاملې وي، خو خدای يو دی او هغه د ابراهيم سره يې له منځگړي وعده وکړه.

د شريعت مقصد

٢١ ايا شريعت د خدای د وعدو په خلاف دی؟ هېڅکله نه! ځکه که چېرې شريعت کولای شوای مونږ ته نوی ژوند راکړي، نو په شريعت باندې په عمل کولو سره به د خدای په نظر کې عادل کېدلی شوای. ٢٢ خو د خدای کلام وايي چې مونږ ټول د گناه بنديان يو، ترڅو هغه وعده چې په عیسی مسيح باندې په ايمان راوړلو سره ترسره کېږي، ايماندارانو ته ورکړل شي. ٢٣ خو په عیسی مسيح باندې په ايمان راوړلو نه مخکې مونږ د شريعت تر قدرت لاندې وو او د شريعت په بند کې ساتل کېدلو، تر هغې پورې چې مونږ ته د عیسی مسيح د ايمان لاره ښکاره شوه. ٢٤ نو په دې ډول شريعت د مسيح تر راتللو پورې زمونږ سرپرست ؤ، ترڅو مونږ د ايمان په وسيله نېک وگڼل شو. ٢٥ خو څرنگه چې د دې وخت رارسېدلی دی چې په مسيح باندې ايمان راوړو، نو مونږ نور د شريعت سرپرستی ته اړتيا نه لرو. ٢٦ ځکه چې په عیسی مسيح باندې په ايمان راوړلو سره تاسو ټول د خدای اولادونه یئ. ٢٧ تاسو ټولو چې د عیسی مسيح په نوم د تعمید غسل واخيست، نو د مسيح خوی او خصلت ولری. ٢٨ نو بيا د يهودي او غيريهودي، غلام او ازاد او د نر او ښځې ترمنځ فرق نشته، ځکه چې تاسو ټول په عیسی مسيح کې سره يو یئ. ٢٩ که چېرې تاسو د مسيح یئ، نو د ابراهيم اولادونه یئ او د خدای د وعدې له مخې د هغه وارثان یئ.

۱) خو زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې چې میراث خور صغیر وي، نو د یو غلام سره فرق نه لري، که څه هم هغه د ټول جايداد خاوند وي. ۲) پلار یې چې کوم وخت د هغه دپاره ټاکلی دی تر هغې پورې به د سرپرستانو او ساتونکو تر څارنې لاندې وي. ۳) په همدې ډول کله چې مونږ هم په روحاني توگه ماشومان وو، نو د دنیاوي بدو روحاني قوتونو غلامان وو. ۴) خو کله چې هغه ټاکل شوی وخت راورسېد، نو خدای خپل زوی راولېږه چې د یوې بڼې نه پیدا شو او د شریعت تابع و، ۵) ترڅو د هغو خلکو ازادي بېرته په بیه واخلي چې د شریعت تابع وو، په دې ډول هغه مونږ د خپلو اولادونو په توگه قبول کړي یو. ۶) د دې دپاره چې خدای دا وښايي چې د هغه اولادونه یو، نو د خپل زوی روح یې زمونږ زړونو ته راولېږه، هغه روح چې چیغې وهي: «ابا، یعنې ای پلاره.» ۷) نو نور ته غلام نه یې، بلکې د هغه اولاد یې. او څرنگه چې د هغه اولاد یې، نو خدای ته د خپل هرڅه وارث کړی هم یې.

د غلاتیانو دپاره د پولوس اندېښنه

۸) پخوا چې تاسو خدای نه پېژانده، نو د هغو خدایانو بندگي مو کوله چې په اصل کې خدایان نه وو. ۹) خو اوس چې تاسو خدای پېژنئ او یا باید ووايم چې خدای تاسو پېژني، نو بیا څنگه کولای شئ چې بېرته هغو کمزورو او بېگټې دنیاوي اصولو ته وروگرځئ؟ ولې غواړئ چې یوځل بیا د هغو شیانو غلامان شئ؟ ۱۰) تاسو په ډېر غور ځانگړې ورځې، میاشتي، فصلونه او کلونه هم په مذهبي توگه لمانځئ. ۱۱) زه وېرېږم چې کوم زحمتونه چې ما ستاسو دپاره ویستلي دي، هغه بېځایه تللي وي.

۱۲) ای خویندو او ورونو! تاسو ته زاري کوم چې خپل ځانونه زما په شان د دې شیانو څخه ازاد کړئ، ځکه چې زه هم ستاسو په شان شوی يم. تاسو مخکې زما سره هېڅ بد چلند نه دی کړی. ۱۳) تاسو ته په یاد دي کله چې ما د اول ځل دپاره زېږی ووراوه، په هغه وخت کې زه ناروغ وم.

١٤ سره له دې چې زما ناروغي ستاسو دپاره يو ازمېښت ؤ، خو بياهم تاسو زما څخه کرکه ونه کړه او مخ مو راڅخه وانه راوه، بلکې داسې هرکلی مو راته وويل چې گوندې زه د خدای فرېښته يا خپله عیسی مسیح وم. ١٥ زه دا ویلی شم چې تاسو زما سره دومره خوشحاله وئ که چېرې کېدلی شو، نو خپلې سترگې به مو راویستلې وای او ماته به مو راکړې وای. خو اوس ستاسو هغه خوشحالي څه شوه؟ ١٦ خو اوس چې زه تاسو ته حقیقت وایم، نو ستاسو دښمن شوم؟ ١٧ هغه خلک چې ستاسو سره ملگرتیا کوي د هغوی نیتونه ښه نه دي، بلکې هغوی غواړي چې تاسو زما څخه بېل کړي، ترڅو د هغوی طرفدار شی او خپل پام د هغوی خواته واړوي. ١٨ که چېرې څوک غواړي چې په رښتیني توگه ستاسو سره ملگرتیا وکړي، نو دا ښه خبره ده، خو دا دې هر وخت کوي، نه یوازې هغه وخت چې زه ستاسو سره یم. ١٩ زما گرانو بچیانو! زه یوځل بیا ستاسو دپاره د هماغه درد احساس کوم چې یوه مور یې د لنگون په وخت کې لري، ترڅو ستاسو طبیعت د مسیح په شان شي. ٢٠ کاشکې زه اوس ستاسو سره وای چې په بل ډول مې درسره خبرې کولای، ځکه چې ستاسو په هکله ډېر اندېښمن یم.

د ساره او هاجرې مثال

٢١ تاسو چې غواړئ د شریعت د حکمونو لاندې ژوند وکړئ، ماته ووايئ څه چې تورات وايي ایا په هغو باندې نه پوهېږئ؟ ٢٢ ځکه چې په تورات کې لیکل شوي دي چې ابراهیم دوه زامن درلودل، یو یې د وینځې څخه او بل یې د ازادې ښځې څخه ؤ. ٢٣ د وینځې زوی په عادي ډول پیدا شو، خو د ازادې ښځې زوی د خدای د وعدې له مخې نړۍ ته راغی. ٢٤ دا شیان کولای شو چې د یو مثال په توگه بیان کړو: دا دوه ښځې د خدای د دوه لوظونو ښودونکي دي. یوه یې هاجرې ده چې د سینا د غره په مثال ده او اولادونه به یې غلامان وي. ٢٥ هاجرې په عربستان کې د سینا د غره په مثال ده چې د اوسني اورشلیم په شان ده، ځکه چې د خپلو اولادونو سره په غلامۍ کې

ژوند کوي. (٢٦) خو هغه بله بنځه ساره ده چې د اسماني اورشليم په مثال ده. هغه ازاده بنځه ده او

زمونږ مور ده. (٢٧) ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

خوشحالي وکړه ای شنې بنځې!

که څه هم تا هېڅکله ماشوم نه دی زېږولی

او دردونه د لنگون دې نه دي لیدلي

چيغې ووهه د خوشحالی نه

ځکه چې شړل شوې بنځه به

راوړي زیات اولادونه

د مېړه لرونکې بنځې نه

(٢٨) نو اوس ای خویندو او ورونو! تاسو د اسحاق په شان د خدای د وعدې اولادونه یئ. (٢٩) په

هغه وخت کې به هغه زوی چې په عادي ډول پیدا شوی ؤ، هغه زوی خوراوه چې د روح القدس په

قدرت سره پیدا شوی ؤ، نن هم همداسې کېږي. (٣٠) خو د خدای کلام څه وایي؟ «وینځه او د

هغې زوی وشړه، ځکه چې د وینځې زوی به د ازادې بنځې د زوی سره په میراث کې شریک نه

شي.» (٣١) نو ای خویندو او ورونو! مونږ د وینځې اولادونه نه یو، بلکې د ازادې بنځې اولادونه

یو.

د مسیح په ازادۍ کې ټینګ پاتې شی

۵ (۱) مسیح مونږ د ازاد اوسېدلو دپاره ازاد کړي یو. نو اوس په خپلې ازادۍ کې ټینګ پاتې شی او مه پرېږدئ چې یوځل بیا د غلامۍ جغ ستاسو په غاړه کې کېښودل شي.

۲ (۲) ماته غوږ ونیسئ! زه پولوس تاسو ته وایم، که چېرې تاسو ځان سنتول د خلاصون یوه وسیله گڼئ، نو مسیح چې ستاسو دپاره کوم څه کړي دي، تاسو ته یې هېڅ گټه نشته. (۳) زه یوځل بیا په هرچا ټینګار کوم، که چېرې څوک سنت شي، نو هغه مجبور دی چې د شریعت په ټولو حکمونو باندې عمل وکړي. (۴) که چېرې په تاسو کې څوک کوښښ کوي چې په شریعت باندې په عمل کولو سره نېک وگڼل شي، نو خپله اړیکه د مسیح سره پرې کوی او د خدای د فضل څخه لېرې پاتې کېږئ. (۵) ځکه چې زموږ هیله دا ده چې خدای به مونږ په خپل نظر کې عادل وگڼي او له دې امله مونږ د روح القدس په وسیله چې زموږ د ایمان له لارې په مونږ کې کار کوي، انتظار کوو. (۶) ځکه کله چې مونږ په عیسی مسیح باندې ایمان ولرو، نو ستنېدل یا نه ستنېدل کومه مهمه خبره نه ده. کوم شی چې مهم دی هغه ایمان دی چې ځان نورو ته په مینه کې خرگندوي.

۷ (۷) تاسو خو په روحاني توگه بڼه پرمختګ کاوه، نو بیا چا ستاسو مخه ونیوله چې د حقیقت پیروي ونه کړئ؟ (۸) دا کار د خدای له خوا چې تاسو یې رابللي یئ، نه دی. (۹) لکه څنګه چې خلک وايي: «لږه خمیره ټول اوږه خمیره کوي.» (۱۰) زه باور لرم چې تاسو به د څښتن سره په یووالي کې کومه بله عقیده ونه منئ. خدای به هر هغه چاته چې تاسو یې اندېښمن کړي یئ، که هغه هرڅوک وي، سزا ورکړي. (۱۱) ای خویندو او ورونو! د خپل ځان په هکله باید ووایم، که زه تراوسه د ستنېدلو په هکله وعظ کوم چې دا کار ضروري دی، نو بیا ولې تراوسه ځورول کېږم؟ که چېرې هغه رښتیا وو، نو بیا به هېڅوک د مسیح د صلیب په هکله زما په وعظ خفه شوی نه وای. (۱۲) کاشکې هغه کسان چې تاسو د دې دپاره پرېشانه کوي چې باید سنت شی، نو هغوی دې خپل

خانونه خصيان كړې.

۱۳) ای خویندو او ورونو! تاسو د دې دپاره رابلل شوي یی چې ازاد اوسئ. خو د دې ازادی څخه یوازې د خپلو نفساني غوښتنو په خاطر کار مه اخلئ، بلکې په مینه د یو بل خدمت وکړئ. ۱۴) ځکه چې ټول شریعت په یو حکم کې خلاصه کیږي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه.» ۱۵) خو که چېرې تاسو په یو بل باندې خوله لگوئ او یو بل ته زیان رسوئ، نو بیا پام کوئ، که نه، نو یو بل به بالکل له منځه یوسئ.

نفساني غوښتنې او د روح القدس ثمره

۱۶) نو زه دا وایم، که چېرې تاسو خپل ژوند د روح القدس د لارښوونې سره سم تېر کړئ، نو بیا به د خپلو نفساني غوښتنو له مخې کوم کار نه کوئ. ۱۷) ځکه چې نفساني غوښتنې د روح القدس د غوښتنو په خلاف دي او څه چې روح القدس غواړي هغه د نفساني طبیعت په خلاف دي. له دې امله تاسو نه شی کولای هرڅه چې مو زړه وغواړي هغه وکړئ. ۱۸) خو که چېرې تاسو د خدای د روح القدس په لارښوونه روان یئ، نو بیا مجبوره نه یئ چې د شریعت تابع اوسئ.

۱۹) د نفساني غوښتنو کارونه ښکاره دي: جنسي بداخلاقي، ناپاكي، عیاشي، ۲۰) بت پرستي، جادوگري، دښمني، جگړې، کینه، قهر او غضب، ځان خوښونه، بې اتفاقي، ډله بازي، ۲۱) بخيلي، نشه، مستي او داسې نور. زه تاسو ته بیا خبرداری درکوم لکه څنگه چې مخکې مې هم درکړی ؤ، څوک چې داسې کارونه کوي د خدای د پاچاهۍ په میراث کې به برخه ونه لري.

۲۲) خو د روح القدس ثمره دا ده: مینه، خوشحالي، ارامي، صبر، مهرباني، نېکي، وفاداري، ۲۳) نرمي او په خپل نفس باندې واک لرل. هېڅ شریعت د دې کارونو په خلاف نه دی. ۲۴) نو څوک

چې د عیسی مسیح پیروان دي، هغوی خپل انساني طبیعت د خپلو ټولو هوسونو او غوښتنو سره په صلیب کړی دی. (۲۵) که چېرې مونږ د روح القدس په وسیله ژوند کوو، نو باید خپل ژوند د روح القدس د لارښوونې له مخې جوړ کړو. (۲۶) نو باید غرور ونه کړو، یو بل ونه ځوروو او د یو بل سره بخیلي ونه کړو.

د یو بل بار اوچتوئ

۶ (۱) ای خویندو او ورونو! که چېرې څوک په کومې گناه کې راگېر شي، نو تاسو چې روحاني خلک یئ، هغه په نرمې سره سمې لارې ته راوگرځوئ. په خپلو ځانونو باندې پام کوئ، که نه، نو تاسو به هم وسوسه شئ. (۲) یو د بل سره د بار په وړلو کې مرسته کوئ، نو په دې ډول به تاسو د مسیح شریعت پوره کړئ. (۳) که چېرې څوک خپل ځان لوی گڼي او په حقیقت کې هغه هېڅ هم نه وي، نو هغه خپل ځان غولوي. (۴) هرڅوک دې خپل عمل په خپله ازمایي. که چېرې ښه وي نو بیا کولای شي په خپل ځان ویاړ وکړي، خو خپل ځان د نورو سره مه پرتله کوئ. (۵) ځکه چې هرڅوک باید خپل کار په خپله سرته ورسوي. (۶) څوک چې د خدای کلام زده کوي، نو په خپلو ټولو ښو شیانو کې دې خپل ښوونکی شریکوي. (۷) ونه غولېږئ، هېڅوک نه شي کولای چې په خدای باندې ملنډې ووهي، ځکه څوک چې څه کړي هغه به رېږي. (۸) خو څوک چې د خپلو نفساني غوښتنو په کرونده کې کوم څه وکړي، نو د هغه څخه به د مرگ حاصل راټول کړي او څوک چې د روح القدس د خوشحالولو دپاره کوم څه وکړي، نو د هغه روح القدس څخه به د تلپاتې ژوندون حاصل راټول کړي. (۹) نو مونږ باید په ښه کار کولو سترې نه شو او د دې کارونو څخه لاس وانخلو، نو په سم وخت به خپل حاصل راټول کړو. (۱۰) نو ترڅو پورې چې زموږ سره موقعه وي، باید د هرچا سره ښکې وکړو او په ځانگړې توگه د هغوی سره چې د ایماندارانو په یوه کورنۍ کې زموږ سره شریک دي.

١١) گورئ، زه تاسو ته په خپل لاس په خومره غټو ټکو سره لیکم. (١٢) کوم خلک چې تاسو په سنتولو مجبوروي، دا هغه خلک دي چې د نورو په مخکې خپل ځانونه داسې بنايي چې دوی بڼه خلک دي. دوی نه غواړي چې د مسیح د صلیب په خاطر وځورول شي. (١٣) ځکه حتی هغه خلک چې سنت شوي دي، هغوی په خپله په شریعت باندې عمل نه کوي، خو هغوی ستاسو سنتېدل د دې دپاره غواړي چې ستاسو په دې کار هغوی ویاړ وکړي. (١٤) خو خدای دې نه کړي چې زه دې زموږ د څښتن عیسی مسیح د صلیب څخه پرته په کوم بل شي باندې ویاړ وکړم. ځکه چې د هغه د صلیب په وسیله نړۍ زما دپاره مړه شوه او زه د نړۍ دپاره. (١٥) نو سنتېدل یا نه سنتېدل کومه مهمه خبره نه ده، بلکې نوی پیدایښت مهم دی. (١٦) سلامتي او رحم دې وي په هغه چا چې د دې قانون سره سم ژوند تېروي او هم د خدای په ټولو حقیقي اسراییلو باندې.

١٧) له دې نه وروسته دې هېڅوک ما نه په تکلیفوي، ځکه زما په بدن چې کوم داغونه دي د هغې نه معلومېږي چې زه د عیسی یم. (١٨) ای خویندو او ورونو! په تاسو ټولو باندې دې زموږ د څښتن عیسی مسیح فضل وي. امین.